

men at der derimod ikke vil blive Spørgsmaal om deres Anvendelighed i saadanne Tilfælde, hvor en Bruger allerede har erhvervet Eie- domsret og igjen vil overdrage denne til et Barn eller Svigerbarn. Videre skal jeg ikke herved bemærke.

Judenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at udtale, at jeg Intet har at erindre mod det af Udvalget stillede Endrings- forslag.

Da ellers Ingen ønskede at høre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget:

Efter sidste Punktum i det ved 2den Be- handling vedtagne Lovforslag tilføies:

I Henseende til det stemplede Papir til saadan Transport forholdes som ovenfor fast- sat for Kjøbecontracternes og Skjødernes Ved- kommende.

vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslaget (see Tillæg A Sp. 1673) efterat Thinget havde givet Af- kald paa at høre det oplæse, under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landstinget.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Erklæringers Meddelelse til Ansøgere og Klager. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1221—22.)

Til denne Behandling var intet Endrings- forslag stillet; Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

J. N. Hansen: Blandt de Grunde, jeg tidligere har anført for, at man ikke med Hensyn til nærværende Sag er tjent med den Afgjørelse, der ved ministeriel Bestemmelse er truffen, og hvorefter det skal synes, at det Fornødne kunde være tilveiebragt for Ansøgere

eller Klager, som ønskede at blive bekendt med de over deres Ansøgninger eller Klager afgivne Erklæringer, var ogsaa den, at det var mig bekendt, at man i Ministerierne stillede sig saaledes, naar der indløb Forlangende om, ifølge den ministerielle Resolution at blive be- kendt med slige Erklæringer, at det næsten ikke var muligt at opnaae det, som man efter den skalde troe, at det var Ministeriets Mening, at Folk skalde kunne opnaae. Jeg anførte blandt Andet, at man, naar Noget ønsket at blive bekendt med saadanne Erklæringer, for- langer, at der skal indgives skriftlig Ansøgning, før der kan afgives Resolution paa, om det kan tilstedes eller ikke. Det forekommer mig, at der er blevet opløst nogen Tvivl om, hvorvidt dette forholder sig saaledes, og jeg skal derfor her anføre to Tilfælde, som, siden denne Sag sidst blev behandlet her, ere blevne mig bekendte. Et Medlem af dette Thing havde fra Sjælland faaet Anmodning om at tage sig af en Sag, der ved Ministeriets Resolu- tion var gaaet Folk i Sjælland imod. Resolu- tionen, hvorefter Andragendet er afflaaet, lyder paa, at det er i Genhold til Viborg Stifts Biskops Erklæring. Det vedkommende Med- lem ønskede derfor, inden han gjorde noget Videre ved Sagen, paa Andragernes Vegne at blive bekendt med, hvorpaa vedkommende Biskops Erklæring var gaaet ud, men fik, ved at henvende sig i Ministeriet derom, det Svar, at der maatte indgives en Ansøgning derom, og da han spurgte, om han kunde indgive en saadan Ansøgning i eget Navn, blev der svaret, at han i saa Tilfælde maatte forshyne sig med en Lovformelig Fuldmagt fra de Vedkommende. Naar man, for at blive bekendt med en saa- dan Erklæring, først skal indgive en Ansøgning, der naturligtvis skal skrives paa stemplet Papir til 48 B., og især naar det er en Mand, der ikke selv kan skrive den, men maa betale Andre derfor eller bede Andre derom, seer man let, hvilke Vanskeligheder dette vil medføre, og at det vil gjøre, at Vedkommende i de fleste Til- fælde hellere aldeles renoncere derpaa. — Jeg skal nævne et andet Tilfælde af samme Slags. En Mand, der ligeledes er Medlem af denne Forsamling, henvendte sig, efter Begjæring af nogle af hans Vælgere, i vedkommende Mini-